

Одлука којом се проширује мандат Комисије за реформу у области одбране

Користећи се овлашћењима која су високом представнику дата чланом В Анекса 10 (Споразум о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини према којем је високи представник коначни ауторитет у земљи у вези са тумачењем горе наведеног Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора; и посебно узевши у обзир члан ИИ 1. (д) истог Споразума према којем високи представник “помаже, када високи представник то оцијени неопходним, у рјешавању свих проблема који се појаве у вези с имплементацијом цивилног дијела Мировног уговора”;

Позивајући се на став ЦИ.2 Закључака са конференције Савјета за имплементацију мира одржане у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, у којима је Савјет за имплементацију мира поздравио намјеру високог представника да искористи свој коначни ауторитет у земљи у вези са тумачењем Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора, како би помогао у изналажењу рјешења за проблеме у складу са горе наведеним “доношењем обавезујућих одлука, када то оцијени неопходним”, о одређеним питањима, укључујући и (према подставу (ц) става ЦИ.2) “мјере којим се осигурава имплементација Мировног споразума на цијелом подручју Босне и Херцеговине и њених ентитета”;

Позивајући се на члан В.5(а) Устава Босне и Херцеговине, у којем се наводи, између осталог, да “сваки члан Предсједништва има, по службеној дужности, овлашћење за цивилну команду над оружаним снагама” и да “Све оружане снаге у Босни и Херцеговини дјелују у складу са суверенитетом и територијалним интегритетом Босне и Херцеговине”;

Узимајући у обзир члан В.5(б) наведеног Устава, у којем се наводи да “чланови Предсједништва бирају Стални комитет за војна питања с циљем координације активности оружаних снага у Босни и Херцеговини”;

Свјесни обавеза Босне и Херцеговине у складу са Кодексом понашања о политичко-војним аспектима сигурности Организације за европску безбиједност и сарадњу, укључујући и обавезе које се односе на демократско политичку контролу оружаних снага;

Имајући на уму обавезе у области одбране које су органи власти Босне и Херцеговине преузели 28. јануара 2003. године у присуству политичких директора Управног одбора Савјета за имплементацију мира, нарочито обавезе да “се спроведу реформе у области одбране које ће убрзати интеграцију БиХ у европску породицу држава, те земљу као и шири регион учинити стабилнијим у дугорочном периоду” те да “се ојачају оне институције на државном нивоу које врше цивилну команду и контролу над оружаним снагама у БиХ, у складу са највишим међународним стандардима”;

Свјесни чињенице да је Комисија за реформу у области одбране, која је успостављена 9. маја 2003. године Одлуком високог представника, интензивно и на професионалан начин радила како би израдила Закон о одбрани БиХ и измјене и допуне на ентитетске уставе које је потом усвојила Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине, те законодавна тијела Федерације Босне и Херцеговине и Републике Српске;

Констатујући да је Комисија за реформу у области одбране израдила пакет препорука с циљем израде Закона о војсци у Федерацији Босне и Херцеговине, како би се увела парламентарна демократска контрола над оружаним снагама, те како би се те оружане снаге реструктурисале и бројчано смањиле;

Узимајући у обзир чињеницу да је Сјеверноатлантски савјет, на свом састанку одржаном 4. децембра 2003. године констатовао напредак који је остварила Босна и Херцеговина у својим

настојањима да се придружи програму Партнерство за мир, те изјавио да “са задовољством очекује да поздрави БиХ у програму Партнерство за мир када испуни услове које је поставио НАТО савез” те апеловао на БиХ “да предвиди самит који ће се одржати у Истанбулу као реалан датум до којег може испунити неиспуњене услове”;

Имајући у виду Комунике од 11. децембра 2003. године у којем је Управни одбор Савјета за имплементацију мира “топло поздравио усвајање готово свих законодавних препорука Комисије за реформу у области одбране, на тај начин отварајући могућност да се БиХ размотри за чланство у НАТО-вом програму Партнерство за мир;

Констатујући надаље да је Управни одбор “апеловао на органе власти БиХ да остваре брз напредак у вези са свим неријешеним условима за чланство” и “што скоријим именовањем министра одбране и два замјеника министра одбране, начелника Заједничког штаба и два замјеника начелника, те команданта Оперативне команде и два замјеника команданта”;

Узимајући у обзир да је Управни одбор поздравио те исказао своју широку подршку приједлогу који је презентовао предсједавајући Комисије за реформу у области одбране Џејмс Лохер да се прошири и преусмјери мандат Комисије за реформу у области одбране како би надзирала имплементацију препорука које је израдила Комисија и то на вријеме за самит у Истанбулу, те како би даље побољшала координацију помоћи међународне заједнице за реформу одбране;

Надаље узимајући у обзир да је у писму високог представника од 19. децембра 2003. године апеловано на Предсједништво БиХ и Савјет министара “да покажу брз и опипљив напредак” у имплементацији препорука Комисије за реформу у области одбране с циљем испуњења стандарда које је поставио Сјеверноатлантски савјет.

Констатујући да ће помоћ органима власти Босне и Херцеговине и

њеним ентитетима, као и координација између истих, бити потребна ако Босна и Херцеговина жели испунити услове за програм Партнерство за мир, те да Комисија за реформу у области одбране треба наставити да врши координацију међународних и домаћих напора који се улажу у области реформе одбране;

Констатујући надаље да састав Комисије за реформу у области одбране мора одражавати нове институционалне структуре које су предвиђене Законом о одбрани Босне и Херцеговине и ентитетским уставима.

Узевши у обзир, констатујући, те имајући на уму све претходно споменуто, високи представник доноси сљедећу:

ОДЛУКУ КОЈОМ СЕ ПРОШИРУЈЕ МАНДАТ

КОМИСИЈЕ ЗА РЕФОРМУ У ОБЛАСТИ ОДБРАНЕ

Члан 1.

Мандат Комисије за реформу у области одбране Босне и Херцеговине (у даљем тексту: "Комисија") се овом Одлуком проширује и укључује пружање помоћи Босни и Херцеговини у вези са имплементацијом њених препорука, те вршење надзора над испуњавањем стандарда за програм Партнерство за мир одобрених од стране Сјеверноатлантског савјета.

Члан 2.

Комисија ће испитати законске и институционалне мјере које су потребне да би се провеле препоруке Комисије тако што ће, између осталог:

1. Пратити благовремено именовање особља у нове институције у складу са Законом о одбрани Босне и Херцеговине (Службени гласник Босне и Херцеговине 43/03, 29. децембар 2003. године); укључујући, али се не ограничавајући на, именовање министра одбране и два замјеника министра одбране на државном нивоу, начелника Заједничког штаба и два замјеника,

те команданта Оперативне команде и два замјеника.

2. Пружати подршку успостави нових институционалних структура које ће створити функционалан и савремен одбрамбени систем. Ово укључује пуну успоставу Одбора за сигурност при Парламентарној скупштини, усвајање Правилника за државно Министарство одбране, Заједнички штаб и Оперативну команду, те реструктурисање ентитетских Министарстава одбране.

3. Вршити надзор над израдом, усвајањем и провођењем буџета за одбрамбену структуру БиХ, чиме ће се омогућити благовремена имплементација препорука Комисије и стандарда за програм Партнерство за мир на нивоу БиХ и ентитета.

4. Пружати помоћ органима власти БиХ и ентитета у уређењу нове структуре оружаних снага БиХ, њиховом рационализовању на економичан ниво у складу са стандардима НАТО савеза и у изради дугорочног финансијског плана који ће обезбиједити систем за државни и ентитетски буџет за одбрану и заједнички систем управљања одбрамбеним ресурсима.

5. Пружати подршку органима власти БиХ и ентитета у остваривању интероперабилности и једнаких услова служења унутар цјелокупних Оружаних снага БиХ, укључујући стварање заједничког система за управљање кадровима и људским ресурсима.

6. Помагати у развијању компатибилних оперативних стандарда у извршењу војних мисија и операција, укључујући и заједничку политику обуке, те програм за рјешавање потреба колективне обуке (укључујући како обуку особља и обуку јединица тако и вјежбе) у складу са стандардима НАТО-а.

7. Установити додатне реформе потребне за даљу стабилизацију свеукупне сигурносне ситуације, укључујући и утврђивање будуће реформе за пренос војних потенцијала на државни ниво.

Члан 3.

Комисија ће се састојати од предсједавајућег, потпредсједавајућег, те сљедећих чланова:

- i. Министар одбране на државном нивоу;
- ii. Предсједавајући Заједничке комисије за сигурност и одбрану Парламентарне скупштине БиХ;
- iii. Министри одбране Републике Српске и Федерације Босне и Херцеговине.

Европска унија, Сјеверноатлантски савез (НАТО) и Стабилизацијске снаге (СФОР) се такође позивају да именују по једног представника у Комисију.

Предсједавајући може именовати нове чланове у Комисију након што захтјев који се у ту сврху поднесе високом представнику буде одобрен.

Члан 4.

Сједињене Америчке Државе, Европска унија, Турска, као представник Организације исламске конференције, и Руска Федерација могу именовати по једног сталног посматрача у Комисију.

Предсједавајући може такође позвати експерте да пруже стручно мишљење и доказе на састанцима Комисије, уколико то буде сматрао неопходним у циљу испуњења мандата Комисије како је то предвиђено овом Одлуком.

Члан 5.

Начелник Заједничког штаба БиХ те војни официр највишег чина у сваком од ентитета биће савјетници Комисији.

Европски центар за сигурносне студије Георге Ц. Марсхалл ће бити позван да у Комисију именује члана са статусом посматрача.

Предсједавајући може именовати и друге савјетнике/посматраче

како буде оцијенио потребним у сврху испуњења мандата Комисије наведеног у овој Одлуци.

Члан 6.

Комисија ће имати предсједавајућег којег именује високи представник. Директор Одјела за сигурност и сарадњу Организације за европску безбиједност и сарадњу ће вршити дужност потпредсједавајућег Комисије.

Члан 7.

Предсједавајући је одговоран за руковођење радом Комисије. Предсједавајући припрема распоред рада и процедуре рада, те сазива састанке Комисије, који се могу одржавати како то буде потребно на локацијама на цијелој територији Босне и Херцеговине. Неће бити потребан никакав одређен кворум да би се одржао састанак Комисије.

Потпредсједавајући ће вршити функцију предсједавајућег у одсуству предсједавајућег.

Члан 8.

Комисија ће основати Комитет помоћника чији ће задатак бити координација свакодневне подршке и помоћи Комисији у вези са питањима која се односе на провођење ове Одлуке.

Потпредсједавајући Комисије за реформу у области одбране је предсједавајући Комитета помоћника. Замјеник министра одбране на државном нивоу је замјеник предсједавајућег Комитета помоћника.

Чланове у Комитет помоћника предлаже предсједавајући Комисије за реформу у области одбране, а одобрава их Комисија.

Предсједавајући је одговоран за усмјеравање рада Комитета помоћника. Није потребан никакав одређен кворум да би се одржао састанак Комитета помоћника.

Члан 9.

Предсједавајући Комисије за реформу у области одбране може затражити формирање радних подгрупа како буде оцијенио потребним у циљу испуњења мандата Комисије који се наводи у овој Одлуци.

Члан 10.

Потребе за помоћним и техничким особљем за рад Комисије утврдит ће се накнадно.

Члан 11.

Комисија ће наставити са радом до краја 2004. године осим ако високи представник не одлучи другачије.

Члан 12.

Све до именовања чланова Комисије предвиђених у члану 3. став 1. и) и ии) ове Одлуке, Комисија ће се и даље састајати у свом претходном сазиву. Након именовања првог члана наведеног у члану 3. став 1. и) и ии) ове Одлуке, наведени члан може учествовати у раду Комисије као пуноправни члан.

Члан 13.

Ова Одлука ступа на снагу одмах и бит ће одмах објављена у Службеном гласнику Босне и Херцеговине.

Сарајево, 3. фебруар 2004. године

Педи Ешдаун

Високи представник